

Sikandar Siddiques folkemødetale

Taler

Sikandar Siddique
Politisk leder for Frie Grønne

Dato

17. juni 2022

Sted

Hovedscenen, Allinge,
Bornholm

Kære venner

Hvornår har I sidst tænkt over, om jeres liv er meningsfuldt? Om livet er sådan rigtig godt for dem, I elsker.

For tre år siden fik min far en hjerneblødning. En meget alvorlig en. Det var midt under min første valgkamp, hvor jeg løb rundt og knap havde tid til at sove og da slet ikke tid til at bruge tid med min familie. Men på et kort øjeblik blev valgkamp og politik fuldstændigt ligegyldigt.

Min far blev indlagt, og lægerne spæede ham i første omgang så dårlige chancer for at overleve, at de ikke ønskede at operere ham. Selvom vi tiggede og bad dem om at operere ham, men de ville ikke.

Den følelse af magtesløshed og håbløshed glemmer jeg aldrig. Tanken om at skulle miste en, der har betydet så uendeligt meget for mig. Som et forbillede og en allieret, jeg altid kunne søge råd hos, når jeg skulle have det hele til at give mening.

Først efter flere dage på hospitalet, besluttede lægerne at operere min far. Operationen var vellykket, men udsigterne var stadig mere end dystre.

Lægerne regnede stadig ikke med, at min far ville overleve. Faktisk gjorde de helt klart for os, at hvis han ville klare den, ville det med al sandsynlighed betyde, at han ville miste førligheden. De sagde, han ville blive en grøntsag.

Jeg var så vred. Vred på lægerne over ikke at have opereret ham med det samme. Vred på verden over, at jeg aldrig ville få min far tilbage. Alting virkede meningsløst.

Min fars genoptræning viste ikke rigtigt nogen resultater, og der var ingen, der forventede flere fremskridt.

Da de til sidst havde opgivet ham, kom han hjem til familien. Til sin kone, sine børn og sine børnebørn. Han kom hjem og var omringet af kærlighed og mennesker, der havde tid til at vise ham omsorg. Og pludselig skete der noget.

Min far begyndte at bevæge sig. Og der gik ikke længe, før han kunne gå. Mod alle odds blev han sig selv igen. Systemet havde givet op, men til sidst fik vi alligevel vores far tilbage.

Lægerne ikke kunne forklare os, hvad der var sket. De havde aldrig forventet, at han ville overleve de første dage. Det gjorde han.

De havde aldrig forventet, at han ville komme ordentligt til bevidsthed efter operationen. Men det gjorde han.

Hvorfor fortæller jeg den historie i dag? Det gør jeg fordi, at det eneste lægerne og plejepersonalet kunne sige til hele forløbet var, at min far måtte være usandsynligt glad for livet, for sine omgivelser og for sin familie.

”Han må virkelig trives i hjemmet,” har jeg hørt den ene efter den anden sige.

Det meningsfulde liv med gode relationer, der nærer omsorg for ham, som min far har opbygget gennem livet, var det, der gav ham styrken til at komme tilbage fra sin hjerneblødning. Det tror jeg inderligt på.

Og jeg ville ønske, at vi alle sammen talte meget mere om vi rent faktisk har det godt, og om vores liv rent faktisk er, som vi ønsker det. Om vi har tid til at dyrke de nære relationer og give omsorg til dem omkring os.

For ja, produktiviteten i samfundet er stigende, men trivselen blandt vores unge er helt i bund.

Og ja, vi er et af de mest økonomisk veludviklede og lige samfund, men vores ældre er ensomme som aldrig før.

Og ja, vi skaber stadig økonomisk vækst, men tusinder og atter tusinder af borgere er syge med stress hver eneste dag.

Alt for mange lever ikke et meningsfuldt liv.

Det er derfor, vi har stiftet Frie Grønne. Fordi vi ikke vil være med til at snakke om at gøre mere for erhvervslivet og arbejdsmarkedet før vi har gjort noget for mennesker. Før vi har sikret, at folk faktisk har det godt.

I dag skal vi alle sammen arbejde mere og mere, fordi vi skal producere flere varer, så vi kan forbruge mere.

Mere, mere, mere. Hele tiden.

Men har det gjort os glattere? Har vi et samfund, der giver plads til omsorg og sunde relationer? Har det gjort vores liv mere meningsfulde?

Nej, for rigtig mange har det ikke. Det har gjort os stressede, givet os mindre fritid og dermed også mindre frihed.

Alt den nye teknologi og de enorme teknologiske fremskridt de seneste 50 år, kunne have sat os fri.

Givet os mere tid til at dyrke det, vi selv finder værdifuldt. Tid til at indgå i meningsfulde fællesskaber om de ting, vi synes er vigtige.

Men i stedet er vi blevet fanget i en ond spiral, hvor vi kun er noget værd, hvis vi arbejder. Og vi skal helst kunne sige, at vi arbejder meget.

Systemet vil have os alle til at gå tankeløse i samme retning, passe vores arbejde og bidrage til den økonomiske vækst.

Det er ikke det, Frie Grønne vil. Vi vil skabe et samfund af myndige borgere, der tager ansvar for sig selv, hinanden og deres omgivelser.

Et samfund hvor folkestyre faktisk betyder, at folket har noget at skulle have sagt.

Og ved I hvad? Sådan kunne det være. Det er alene op til os.

For det handler kun om prioritering. Vi kunne vælge at gøre det anderledes allerede i dag.

Det er derfor, vi i Frie Grønne siger: Bryd fri. Bryd fri af den vanetænkning, som får os til at stå stille, når vi burde løbe. Bryd fri af hamsterhjulet, der slider os ihjel og sætter ild til vores planet. Bryd fri af det system, der holder os fra at have medbestemmelse over vores egne liv.

Vi vil bryde fri af det jerngreb status quo har os i. Hvor vi kun kan gøre som, vi plejer, og hvor nytænkning er en farlig ideologi, som unge mennesker heldigvis vokser fra med alderen.

Jeg drømmer om et Danmark, hvor vi ikke bekæmper økonomisk ulighed ved at tvinge de, der har mindst til at knokle for en ydelse, man kun akkurat kan overleve på.

Men hvor vi i stedet insisterer på, at alle skal kunne leve et meningsfuldt liv, uanset om man i perioder ikke bidrager til produktiviteten.

Hvorfor skulle der kun være én vej som i dag, hvor vi uddanner os for at arbejde, så vi kan spare op til at gå på pension og forhåbentlig nyde livet, hvis vi er så heldige ikke at have slidt os selv ned på vejen dertil.

I Frie Grønne vælger vi vejen til meningsfulde liv. Den vej, hvor vi har mere frihed til at bruge tid på os selv og med dem, vi elsker.

Hvor vi kan vælge at bruge mere tid på det, der giver vores liv værdi, og mindre tid på at knokle os selv ihjel.

Et meningsfuldt liv skal da ikke være noget, vi måske – hvis vi er heldige - kan se frem til, når vi er blevet gamle og har slidt og slæbt i 45 år på arbejdsmarkedet. Vi skal alle sammen kunne leve meningsfuldt. Uanset om vi går i skole, på job eller står udenfor arbejdsmarkedet.

Mette Frederiksen siger, at vi skal have flere til at arbejde endnu mere. Jeg siger det modsatte.

Vi skal sætte tempoet ned. Producere mindre, forbruge mindre, arbejde mindre og leve mere. Samfundet skal ikke styres gennem excel-ark og vækst mål, men derimod for og af de mennesker, der lever i det.

Lad os begynde med det samme. Ind med en 4-dages arbejdsuge, så vi får mere tid til det, der giver livet værdi.

Væk med fattigdomsydelserne og det dyre beskæftigelsessystem, der gør folk syge, når de ikke arbejder. Og nej, det er ikke godt nok med regeringen og støttepartiernes nye aftale om at fjerne kontanthjælpsloftet for blot at bygge et nyt. Vi skal have et reelt sikkerhedsnet, så ingen skal frygte for overlevelsen, hvis de står uden for arbejdsmarkedet.

Det er i virkeligheden det, Folkemødet burde handle om. Hvordan bliver livet bedre for folket.

Det er det, jeg drømmer om. At alle får muligheden for og retten til at leve et meningsfuldt liv.

Tak for ordet. Rigtig godt Folkemøde.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folkemødetale, Frie Grønne, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/sikander-siddiques-folkemoedetale-2022>